ច្បាប់

ស្តីពី

ការចាត់តាំង និង សកម្មភាព

របស់សាលាជំរះក្តីនៃរដ្ឋកម្ពុជា

ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ

រដ្ឋកម្ពុជា
ឯករាជ្យ សន្តិភាព សេរីភាព សុភមង្គល

លេខៈ ០៦ ក្រ

ក្រឹត្យ

ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ
នៃ
រដ្ឋកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃ រដ្ឋកម្ពុជា
- បានឃើញច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំរដ្ឋសភា និង ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ដែលប្រកាសអោយប្រើតាមក្រឹត្យលេខ ០៤ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៨៥

សំរេច

ប្រកាសអោយប្រើ ច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី នៃ រដ្ឋកម្ពុជា ដែលរដ្ឋសភា នៃរដ្ឋកម្ពុជាបានអនុម័តនៅថ្ងៃទី ២៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៣ នាសម័យប្រជុំលើកទី ២៤ នីតិកាលទី ១ ។

ធ្វើនៅភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៣
ជ.ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ
ប្រធាន
ហត្ថលេខា និង ត្រា : ហេង សំរិន

កន្លែងទទួល :

- ខុទ្ទកាល័យគណៈកម្មាធិការកណ្តាល គណបក្សប្រជាជនកម្ពុជា
- ខុទ្ទកាល័យរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី
- គ្រប់ទីស្តីការរដ្ឋមន្ត្រីនិងស្ថាប័នថ្នាក់ប្រហាក់ប្រហែល
- គ្រប់គណៈកម្មាធិការប្រជាជនខេត្ត ក្រុង
- រដ្ឋកិច្ច
- កាលប្បវត្តិ - ឯកសារ

ដើម្បីចម្លងចែក
...ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ
ចាន់ វ៉េន

រដ្ឋកម្ពុជា

ឯករាជ្យ សន្តិភាព សេរីភាព សុភមង្គល

******

ច្បាប់

ស្តីពី

ការចាត់តាំង និងសកម្មភាព

របស់សាលាជំរះក្តីនៃរដ្ឋកម្ពុជា

❀❀❀❀❀

<u>ជំពូកទី ១</u>

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

<u>មាត្រា១</u> . សាលាជំរះក្តីនៃរដ្ឋកម្ពុជាមាន :

- តុលាការខេត្ត ក្រុង
- តុលាការយោធា
- សាលាឧទ្ធរណ៍
- តុលាការកំពូល

<u>មាត្រា២</u> . តុលាការខេត្ត.ក្រុង និង តុលាការយោធា ជាសាលាជំរះក្តីជាន់ទាប ។

- តុលាការខេត្ត.ក្រុង ដែលត្រូវតាំងនៅខេត្ត.ក្រុង មានសមត្ថកិច្ចលាតសន្ធឹងលើដែនដីនៃខេត្ត.ក្រុងទាំងនោះ ។
- តុលាការយោធា ដែលត្រូវតាំងនៅក្រុងភ្នំពេញ មានសមត្ថកិច្ចលាតសន្ធឹងលើដែនដីនៃរដ្ឋកម្ពុជាទាំងមូល ។

<u>មាត្រា៣</u> . សាលាឧទ្ធរណ៍ និង តុលាការកំពូលដែលជាសាលាជំរះក្តីជាន់ខ្ពស់ ត្រូវតាំងនៅក្រុងភ្នំពេញ ។

សាលាឧទ្ធរណ៍ និង តុលាការកំពូល មានសមត្ថកិច្ចលាតសន្ធឹងលើដែនដីនៃរដ្ឋកម្ពុជាទាំងមូល ។

<u>មាត្រា៤</u> . សាលាជំរះក្តីគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ ត្រូវជំនុំជំរះដោយផ្អែកលើច្បាប់ជាធរមាន និង ផ្អែកលើច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលក្រុមប្រឹក្សាជាតិជាន់ខ្ពស់បានអនុម័ត ។

ក្នុងរឿងរដ្ឋប្បវេណី បើច្បាប់ ចែងមិនបានច្បាស់ ឬច្បាប់មិនបានចែង ត្រូវជំនុំជំរះដោយផ្អែកទៅតាមទំនៀមទំលាប់ ប្រពៃណី វិចារណញ្ញាណ ឬ សមធម៌ ។

<u>មាត្រា៥</u> . នៅអមសាលាជំរះក្តីជាន់ទាបនីមួយៗ ត្រូវមានអយ្យការ និងនៅអមសាលាជំរះក្តីជាន់ខ្ពស់នីមួយៗ ត្រូវមានមហាអយ្យការ ។

ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ក្រុមអយ្យការជាម្ចាស់នៃបណ្តឹងអាជ្ញា និងធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានទោសដោយ

តាំងខ្លួនជាចុងចោទដើមជាដកប ។

ក្នុងរឿងរដ្ឋប្បវេណីនិងរឿងក្តីផ្សេងៗទៀត ក្រុមអយ្យការជាចុងចោទបណ្តឹងគ្រាន់តែជាអ្នកឱ្យយោបល់ បើយល់ឃើញថាជាការគួរ ។ ប៉ុន្តែក្នុងរឿងខ្លះដែលទាក់ទងរបៀបរៀបរយសាធារណៈ ក្រុមអយ្យការត្រូវតាំងខ្លួនជាចុងចោទដើម ។

ជំពូកទី ២

តុលាការខេត្ត.ក្រុង

<u>មាត្រា៦</u> . តុលាការខេត្ត.ក្រុងមានសមត្ថកិច្ចជំនុំជំរះបើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍នូវរឿងព្រហ្មទណ្ឌ រឿងរដ្ឋប្បវេណី រឿងពាណិជ្ជកម្ម វិវាទរដ្ឋបាល និងវិវាទការងារ ។

តុលាការខេត្ត.ក្រុងជំនុំជំរះក្តីមានចៅក្រមម្នាក់ និងត្រូវបំពេញដោយរដ្ឋអាជ្ញា ឬ រដ្ឋអាជ្ញារងម្នាក់ និងក្រឡាបញ្ជីម្នាក់ ។

<u>មាត្រា៧</u> . សាលក្រមសំរេចសេចក្តីចំពោះមុខ បើកឱ្យប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងរយៈពេលពីរខែ គិតពីថ្ងៃកាត់សេចក្តី ។

សាលក្រមកំបាំងមុខ បើកឱ្យប្តឹងជំទាស់ក្នុងរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃទទួលដំណឹង ។ បើផុតកំណត់ប្តឹងជំទាស់ អាចប្តឹងឧទ្ធរណ៍បានក្នុងរយៈពីរខែ គិតពីថ្ងៃផុតកំណត់ប្តឹងជំទាស់ ។

<u>មាត្រា៨</u> . បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ មានអានុភាពផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្ននូវការអនុវត្តសាលក្រម ។

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលទាក់ទងដល់សេចក្តីសំរេចរបស់តុលាការ របស់ចៅក្រម ឬរបស់រដ្ឋអាជ្ញា ពុំមានអានុភាពផ្អាកសេចក្តីសំរេចទាំងនោះទេ លើកលែងតែបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ធ្វើឡើងដោយរដ្ឋអាជ្ញា ក្នុងរឿងឃុំខ្លួន ឬ ដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំជាបណ្តោះអាសន្ន ។

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវធ្វើនៅសាលាជំរះក្តីដែលបានចេញសាលក្រមនោះ ។

អ្នកដែលមានសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ឬប្តឹងជំទាស់ គឺរដ្ឋអាជ្ញា ឬជនទាំងឡាយដែលមានប្រយោជន៍ក្នុងរឿងក្តីមមានចុងក្តី ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី អ្នកទទួលខុសត្រូវខាងបទរដ្ឋប្បវេណី ជនជាប់ចោទ មេធាវី ឬអ្នកការពារក្តី ។

ក្រៅពីរឿងព្រហ្មទណ្ឌ បើរដ្ឋអាជ្ញាតាំងខ្លួនជាចុងក្តីដើម ទើបមានសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍បាន ។

ជំពូកទី ៣

តុលាការយោធា

<u>មាត្រា៩</u> . តុលាការយោធាមានសមត្ថកិច្ចជំនុំជំរះ បើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍នូវបទល្មើសយោធា ។

បទល្មើសយោធា គឺជាបទល្មើសដែលប្រព្រឹត្តដោយយោធិននៅក្នុងជួរកងទ័ព ហើយដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងវិន័យកងទ័ព ឬប៉ះពាល់ដល់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ ។

ក្នុងករណីយោធិនប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌសាមញ្ញ ត្រូវតុលាការខេត្ត.ក្រុងជំនុំជំរះ ។

នីតិវិធីរបស់តុលាការយោធា ដូចគ្នានឹងនីតិវិធីរបស់តុលាការខេត្ត.ក្រុងដែរ ។

ជំពូកទី ៤

សាលាឧទ្ធរណ៍

មាត្រា ១០. សាលាឧទ្ធរណ៍មានសមត្ថកិច្ចជំនុំជំរះលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អំពីសាលក្រមរបស់ តុលាការខេត្ត ក្រុង និងតុលាការយោធា ដោយបើកផ្លូវឲ្យប្តឹងសារទុក្ខ ។

មាត្រា ១១. សមាសភាពជំនុំជំរះក្តីនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រូវមានចៅក្រម ៣ នាក់ ដែលម្នាក់ធ្វើជាប្រធាន ។ សមាសភាពនៃសាលាជំរះក្តីនេះ ត្រូវបំពេញដោយអគ្គរដ្ឋអាជ្ញា ឬអគ្គរដ្ឋអាជ្ញារង ឬរដ្ឋអាជ្ញាម្នាក់នៃមហាអយ្យការ និង ក្រឡាបញ្ជីម្នាក់ ។

ក្នុងករណីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញ សមាសភាពជំនុំជំរះក្តីនេះ ត្រូវមានចៅក្រម ៣ នាក់ ដែលម្នាក់ធ្វើជាប្រធាន ហើយសុទ្ធតែជាចៅក្រមដែលមិនបានចូលរួមជំនុំជំរះលើកមុន ។

មាត្រា ១២. សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍សំរេចសេចក្តីចំពោះមុខ អាចប្តឹងសារទុក្ខបានក្នុងរយៈពេល ២ខែ គិតពីថ្ងៃកាត់សេចក្តី ។

សាលដីកាកំបាំងមុខ អាចប្តឹងជំទាស់បានក្នុងរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃទទួលដំណឹង ។ បើផុតកំណត់ប្តឹងជំទាស់ អាចប្តឹងសារទុក្ខបានក្នុងរយៈពេល ២ ខែ គិតពីថ្ងៃផុតកំណត់ប្តឹងជំទាស់ ។

មាត្រា ១៣. បណ្តឹងសារទុក្ខ មានអានុភាពផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្ន នូវការអនុវត្តសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។ ប៉ុន្តែបណ្តឹងសារទុក្ខដែលទាក់ទងដល់ការឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន ការដាក់ឲ្យនៅក្រៅឃុំជាបណ្តោះអាសន្ន ការតំកល់រឿងមិនចាត់ការ និង ការលើកលែងចោទប្រកាន់ ពុំមានអានុភាពផ្អាកការអនុវត្តសាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ឡើយ ។ បណ្តឹងសារទុក្ខត្រូវធ្វើនៅសាលាជំរះក្តីដែលបានចេញសាលដីកានោះ ។

អ្នកដែលមានសិទ្ធិប្តឹងសារទុក្ខ និងប្តឹងជំទាស់ គឺអគ្គរដ្ឋអាជ្ញាសាលាឧទ្ធរណ៍ ឬជនដែលមានប្រយោជន៍ក្នុងរឿងទាំងឡាយរួមមាន : ភាគី ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី អ្នកទទួលខុសត្រូវខាងបទរដ្ឋប្ប-វេណី ជនជាប់ចោទ មេធាវី អ្នកការពារ ។

ជំពូកទី ៥

តុលាការកំពូល

មាត្រា ១៤. តុលាការកំពូលមានសមត្ថកិច្ចជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសារទុក្ខ អំពីសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដោយជំនុំជំរះតែលើអង្គច្បាប់ មិនជំនុំជំរះអំពីអង្គហេតុទេ ។

ប៉ុន្តែក្នុងរឿងក្តីដែលមានបណ្តឹងសារទុក្ខជាលើកទី ២ សាលានេះត្រូវជំនុំជំរះរួមក្រុម ដោយជំនុំជំរះទាំងអង្គហេតុ និង អង្គច្បាប់ ។

មាត្រា ១៥. បណ្តឹងសើរើធ្វើបានចំពោះសាលក្រម ឬសាលដីកាស្ថាពរ ហើយដែលមានអំណាចដាច់ខាតហើយ ។

បណ្តឹងសើរើធ្វើបានក្នុងរឿងមជ្ឈិម និងរឿងឧក្រិដ្ឋ ក្នុងករណីមួយចំនួនដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ ។

បណ្ដឹងសើរើមិនអាចធ្វើបានចំពោះសាលក្រម ឬ សាលដីកាដែលសំរេចឱ្យរួចខ្លួននោះទេ ។

អ្នកដែលអាចប្ដឹងសើរើបានគឺ :

- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌
- ជនជាប់ទោស ឬ តំណាងស្របច្បាប់របស់ជនជាប់ទោស ក្នុងករណីដែលជននេះគ្មានសមត្ថភាព ។
- សហព័ទ្ធ ឪពុក ម្ដាយ កូនរបស់ជនជាប់ទោស និយាយរួមគឺជនដែលមានប្រយោជន៍ខាងផ្នែកសំភារៈ ឬខាងផ្លូវចិត្ត បើជនជាប់ទោសនោះស្លាប់ ឬបាត់ខ្លួន ។

<u>មាត្រា ១៦</u>. សមាសភាពជំនុំជំរះក្ដីរបស់តុលាការកំពូលមានចៅក្រម ៥នាក់ ដែលម្នាក់ធ្វើជាប្រធាន ។ ក្នុងករណីជំនុំជំរះរួមក្រុម សមាសភាពជំនុំជំរះក្ដីនៃតុលាការនេះ ត្រូវមានចៅក្រម ៩ នាក់ ដែលម្នាក់ធ្វើជាប្រធាន ។ សមាសភាពនៃសាលាជំរះក្ដីនេះ ត្រូវបំពេញដោយអគ្គរដ្ឋអាជ្ញា ឬអគ្គរដ្ឋអាជ្ញារង ឬ រដ្ឋអាជ្ញាម្នាក់ និងក្រឡាបញ្ជីម្នាក់ ។

ជំពូកទី ៦
ការតែងតាំង

<u>មាត្រា ១៧</u>. តុលាការខេត្ត.ក្រុង ត្រូវមានប្រធាន អនុប្រធាន និងចៅក្រម ដែលត្រូវបានតែងតាំងឱ្យបំពេញមុខងារ ផ្លាស់ប្ដូរ តម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬហូតងារដោយក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌។

អយ្យការអមតុលាការខេត្ត.ក្រុង មានរដ្ឋអាជ្ញា រដ្ឋអាជ្ញារង ដែលត្រូវបានតែងតាំងឱ្យបំពេញមុខងារ ផ្លាស់ប្ដូរ តម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬហូតងារដោយក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌។

<u>មាត្រា ១៨</u>. ប្រធានតុលាការនិងរដ្ឋអាជ្ញាអមតុលាការខេត្ត.ក្រុង មានឋានៈស្មើនឹងអនុប្រធានគណៈកម្មាធិការខេត្ត.ក្រុង ។

អនុប្រធានតុលាការ និង រដ្ឋអាជ្ញារងអមតុលាការខេត្តក្រុង មានឋានៈស្មើនឹងសមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍នៃគណៈកម្មាធិការខេត្ត.ក្រុង ។

ចៅក្រមតុលាការខេត្ត.ក្រុង មានឋានៈស្មើនឹងប្រធានមន្ទីរខេត្ត.ក្រុង ។

<u>មាត្រា ១៩</u>. សាលាឧទ្ធរណ៍មានប្រធានម្នាក់ អនុប្រធាន និង ចៅក្រមដែលត្រូវបានតែងតាំង ឱ្យបំពេញមុខងារ ផ្លាស់ប្ដូរ តម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬហូតងារដោយក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌។

- មហាអយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍ មានអគ្គរដ្ឋអាជ្ញាម្នាក់ អគ្គរដ្ឋអាជ្ញារង និងរដ្ឋអាជ្ញាដែលត្រូវបានតែងតាំងឱ្យបំពេញមុខងារ ផ្លាស់ប្ដូរ តម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬហូតងារដោយក្រឹត្យតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

<u>មាត្រា ២០</u>. ប្រធានសាលាឧទ្ធរណ៍ និងអគ្គរដ្ឋអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍មានឋានៈស្មើនឹងរដ្ឋមន្ត្រី ។

អនុប្រធានសាលាឧទ្ធរណ៍ និងអគ្គរដ្ឋអាជ្ញារងអមសាលាឧទ្ធរណ៍ មានឋានៈស្មើនឹងអនុរដ្ឋមន្ត្រី ។

ចៅក្រមនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ និងរដ្ឋអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ មានឋានៈស្មើនឹងប្រធានតុលាការ

ខេត្ត,ក្រុង ។

មាត្រា ២១. តុលាការកំពូលមានប្រធាន អនុប្រធាន និងចៅក្រម

មហាអយ្យការអមតុលាការកំពូល មានអគ្គរដ្ឋអាជ្ញា អគ្គរដ្ឋអាជ្ញារង និងរដ្ឋអាជ្ញា ។ អនុប្រធាន ចៅក្រម នៃតុលាការកំពូល និងអគ្គរដ្ឋអាជ្ញារង រដ្ឋអាជ្ញាអមតុលាការកំពូលត្រូវបានតែងតាំង ឱ្យបំពេញមុខងារ ផ្លាស់ប្តូរ តម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬហូតងារដោយក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ក្រោយពីបានយោបល់ពីប្រធានតុលាការកំពូល និងអគ្គរដ្ឋអាជ្ញា ។

ប្រធានតុលាការកំពូល និងអគ្គរដ្ឋអាជ្ញាអមតុលាការកំពូល ត្រូវបានតែងតាំង ផ្លាស់ប្តូរ ហូតងារ ដោយក្រឹត្យ តាមការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសរបស់រដ្ឋសភាក្នុងចំណោមចៅក្រម ៣នាក់ ដែលសហសេវិករបស់ខ្លួនបានបោះឆ្នោតជ្រើសរើស ។

មាត្រា ២២. ប្រធានតុលាការកំពូល និងអគ្គរដ្ឋអាជ្ញាអមតុលាការកំពូល មានឋានៈស្មើនឹងអនុប្រធានក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី ។

អនុប្រធានតុលាការកំពូល និងអគ្គរដ្ឋអាជ្ញារងអមតុលាការកំពូល មានឋានៈស្មើនឹងរដ្ឋមន្ត្រី។

ចៅក្រមនៃតុលាការកំពូល និងរដ្ឋអាជ្ញាអមតុលាការកំពូល មានឋានៈស្មើនឹងចៅក្រមនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ និងរដ្ឋអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ដែរ ។

មាត្រា ២៣. ក្រឡាបញ្ជីនៃសាលាជំរះក្តីនៃរដ្ឋកម្ពុជា ត្រូវតែងតាំង ផ្លាស់ប្តូរ ហូតងារ តម្លើងថ្នាក់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ និងមានឋានៈស្មើនឹងប្រធានការិយាល័យ ។

ជំពូកទី ៧

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៤. ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ជាពិសេសនីតិវិធីឧទ្ធរណ៍ត្រូវអនុវត្ត ៤៥ ថ្ងៃក្រោយពីក្រុមប្រឹក្សាជាតិជាន់ខ្ពស់បានអនុម័ត ដូចនេះសំណុំរឿងទាំងអស់ ទាំងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ រឿងរដ្ឋប្បវេណី និងរឿងយោធា ដែលតុលាការកំពូលកំពុងពិនិត្យ ទោះពិនិត្យជាលើកទី១ក្តី ឬពិនិត្យជាលើកទី២ក្តីត្រូវបញ្ជូនទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះ ។

គ្រប់សំណុំរឿងទាំងអស់ដែលបដិសេធដោយតុលាការកំពូល ហើយតុលាការកំពូលបានបញ្ជូនទៅតុលាការខេត្ត.ក្រុង ឬតុលាការយោធាជំនុំជំរះសាឡើងវិញ ប៉ុន្តែតុលាការទាំងនោះពុំទាន់បានជំនុំជំរះនៅឡើយក៏ត្រូវបញ្ជូនទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះដែរ ។

គ្រប់សេចក្តីសំរេចដែលបានធ្វើឡើងដោយតុលាការខេត្ត.ក្រុង តុលាការយោធា ឬ ដោយសភានៃតុលាការកំពូល ហើយសេចក្តីសំរេចនោះត្រូវបានតួក្តី អ្នកការពារ ឬ រដ្ឋអាជ្ញាប្តឹងតវ៉ាក្នុងរយៈពេលដោយអនុវត្តតាមមាត្រា ៤ និង ៧៥ នៃច្បាប់ ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល នោះត្រូវបញ្ជូនទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះ ។

គ្រប់សំណុំរឿងទាំងអស់ ទាំងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ទាំងរឿងរដ្ឋប្បវេណី ទាំងរឿងយោធាដែលតុលាការកំពូលបានទទួល និងបានចុះបញ្ជីហើយ តែក្រុមប្រឹក្សាចៅក្រមមិនទាន់បានពិនិត្យ ឬ បានពិនិត្យរួចហើយ ប៉ុន្តែសភានៃតុលាការកំពូលមិនទាន់បានជំនុំជំរះនៅឡើយ ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទាំងនោះទៅតុលាការខេត្ត.ក្រុង ឬតុលាការយោធា ដើម្បីជំនុំជំរះ ។

<u>ជំពូកទី៨</u>
អវសានបញ្ញត្តិ

<u>មាត្រា២៥</u>.　បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

<u>មាត្រា២៦</u>.　ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

* * * * *

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភានៃរដ្ឋកម្ពុជាអនុម័តនៅថ្ងៃទី ២៨ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៣ នាសម័យប្រជុំលើកទី ២៤ នីតិកាលទី ១ ។

ធ្វើនៅភ្នំពេញ. ថ្ងៃទី ២៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៣

ជ. រដ្ឋសភា

ប្រធាន

ហត្ថលេខា និងត្រា : ជា ស៊ីម

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម

ភ្នំពេញ. ថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៣

អគ្គលេខាធិការក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ

ហត្ថលេខា និងត្រា : ចាន់ វ៉ែន

លេខ : ១០ ប.ល

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម

ភ្នំពេញ.ថ្ងៃទី ១០ ខែ មិនា ឆ្នាំ ១៩៩៣

ជ. ប្រធានមន្ទីរក្រសួងយុត្តិធម៌

អនុប្រធាន

គុង ពារ